

MATUCHNIN (1) *ai*

A pl subst matuchniné.

Sł stp, Cn, Linde brak.

Przymiotnik dzierżawczy od „matuchna”; czyniony przez matkę (tu o Matce Bożej): Iezus miły na ty flowa matuchniné/ oczki ij rączki w niebo podnioł. OpecŻyw 26v.

AŻ